

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SR Przemysław Palka
Protokolant:	Katarzyna Bogusz-Trojanowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Artura Bekularda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2020 roku

sprawy K. K. syna M. i A. z domu J., urodzonego (...) W.

1. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 października 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 151/18 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione, w warunkach czynu ciągłego opisanego w art. 12 k.k., w dniu 13 września 2017 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres

3 (trzech) lat tytułem próby, i której to kary nie zarządzono, oraz karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; postanowieniem z 6 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Szczytnie zarządził wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 125 dni w zamian za niewykonaną karę grzywny; zastępcza kara pozbawienia wolności wykonywana będzie od 24 kwietnia 2021 roku godz. 8:30 do 27 sierpnia 2021 roku godz. 8:30;

2) Sądu Rejonowego w Mrągowie z 22 maja 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 37/18 za trzy czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., trzy czyny z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione, w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., w dniu 13 września 2017 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150

(stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, kara pozbawienia wolności wykonywana jest w okresie od 9 września 2019 roku do 6 września 2020 roku;

3) Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 17 września 2018 roku w sprawie sygn. akt III K 125/18 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w dniu 1 grudnia 2017 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności wykonywana będzie od 6 września 2020 roku godz. 8:30 do 24 kwietnia 2021 roku godz. 8:30;

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1 i § 1b k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 października 2018 roku w sprawie II K 151/18, Sądu Rejonowego w Mrągowie

z 22 maja 2018 r. w sprawie II K 37/18 i Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 17 września 2018 r. w sprawie III K 125/18 i w ich miejsce orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, przy przyjęciu, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 (piętnastu) dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

II. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z 22 maja 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 37/18 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 października 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 151/18 i wymierza skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I zalicza skazanemu okresy: dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 37/18 Sądu Rejonowego w Mrągowie od dnia 9 września 2019 r., okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. II K 37/18 od dnia 13 września 2017 r. godz. 13:45 do dnia 15 września 2017 r. godz. 00:00 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 125/18 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie od 7 grudnia 2017 roku godz. 13:05 do 20 kwietnia 2018 roku godz. 13:15;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 563/19	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Szczytnie	2 października 2018 r.	II K 151/18
2.	Sąd Rejonowy w Mrągowie	22 maja 2018 r.	II K 37/18

3	Sąd Rejonowy dla Warszawa-Żoliborza w Warszawie	17 września 2018 r.	III K 125/18
0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	<p>Uprzednia karalność K. K. skazanego prawomocnymi wyrokami:</p> <p>1. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 października 2018 roku w sprawie syg. akt II K 151/18 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w warunkach czynu ciągłego opisanego w art. 12 k.k., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, i której to kary nie zarządzono, oraz karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; postanowieniem z 6 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Szczytnie zarządził wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 125 dni w zamian za niewykonaną karę grzywny; zastępcza</p>	<p>Ad. 1</p> <p>- karta karna</p> <p>- odpis wyroku II K 151/18</p> <p>Ad. 2.</p> <p>- karta karna</p> <p>- odpis wyroku II K 37/18</p> <p>Ad. 3</p> <p>- karta karna</p> <p>- Odpis wyroku III K 125/18</p> <p>Opinia o skazanym wraz informacją o pobytach i orzeczeniach</p>	<p>7-7v, 12-12v</p> <p>7-7v, 14-18</p> <p>k. 7-7v, 24-27</p> <p>k. 20-22v</p>

kara pozbawienia wolności wykonywana będzie od 24 kwietnia 2021 roku godz. 8:30 do 27 sierpnia 2021 roku godz. 8:30;

2. Sądu Rejonowego w Mrągowie z 22 maja 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 37/18 za trzy czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., trzy czyny z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione, w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., w dniu 13 września 2017 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, kara pozbawienia wolności wykonywana jest w okresie od 9 września 2019 roku do 6 września 2020 roku;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 17 września 2018 roku w sprawie sygn. akt III K 125/18 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w dniu 1 grudnia 2017 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności wykonywana będzie od 6 września 2020 roku godz. 8:30 do 24 kwietnia 2021 roku godz. 8:30;

	<p>4. Umiarkowany poziom resocjalizacji skazanego i prognozy kryminologicznej wynikających z braku kar dyscyplinarnych ale też braku nagród regulaminowych, odbywaniem kary pozbawienia wolności w systemie zwykłym i deklarowanej przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Skazany dotychczas nie był uczestnikiem systemu przepustkowego, nie pracuje poza terenem zakładu karnego i nie został jeszcze w żaden sposób sprawdzony w warunkach wolnościowych. Z opinii z 16 stycznia 2020 r. wynika, że skazany nie uczestniczy w programach resocjalizacyjnych i readaptacyjnych. Nie jest zainteresowany podjęciem nauki w warunkach więziennych.</p>		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Nie stwierdzono		
1.Ocena Dowodów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad.1,2,3, Ad.4.	<ul style="list-style-type: none"> - Karta karna, - odpisy wyroków, - informacje o pobytach i orzeczeniach (zakresie i terminie rozpoczęcia wykonywania kar), - opinia o skazanym 	<ul style="list-style-type: none"> - karta karna została sporządzona przez powołaną do tego instytucje; - prawomocne wyroki w sprawach wyżej wymienionych; - niekwestionowany dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w sposób rzetelny, niebudzący zastrzeżeń; - opinia o skazanym sporządzona przez uprawnioną osobę ze wskazaniem konkretnych zachowań skazanego. Opinia szczegółowa, jasna i pełna, uwzględniająca zarówno pozytywne jak i negatywne aspekty procesu resocjalizacji skazanego. 	
<p>0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		Nie dotyczy	

1. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
1.	Sąd Rejonowy w Szczytnie, 2 października 2018 r., sygn. II K 151/18	- kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, kary nie zarządzone; - kara grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych	
2.	Sąd Rejonowy w Mrągowie, 22 maja 2018 r., sygn. II K 37/ 18	- kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; - kara grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych	
3	Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie, 17 września 2018 r., sygn. III K 125/18	- kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej			

Zgodnie z art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. sąd orzeka karę łączną w wyroku łącznym. W myśl postanowień art. 569 § 1 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Artykuł 85 § 1 i 2 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną oraz, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania, pod kątem objęcia wyrokiem łącznym określonych skazań, były trzy prawomocne jednostkowe wyroki, orzekające wobec K. K. trzy kary pozbawienia wolności, w tym jedna z elementem probacyjnym oraz zachowujące swój

odrębny byt (na etapie postępowania wykonawczego) dwie kary grzywny. Orzeczenia te wydane były przez różne sądy, przy czym ostatni ze wskazanych wyroków wydany był przez Sąd Rejonowy w Szczytnie. K. K. skazany był za więcej niż dwa przestępstwa, a za wszystkie z nich wymierzono mu kary tego samego rodzaju, tj. kary pozbawienia wolności i kary tego samego rodzaju, tj. kary grzywny. Kary nie zostały dotychczas wykonane a nadto nie zachodzi przesłanka negatywna z art. 85 § 3 k.k.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Wymierzając karę łączną Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które to społeczne oddziaływanie kary dyktowane jest koniecznością przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem, o nieopłacalności zamachów

na te dobra i wyrobieniem właściwego poczucia sprawiedliwości. Przyjęte w art. 85a k.k. rozwiązanie rozstrzyga wprost kwestię statusu, kształtu i przede wszystkim możliwości wykorzystania w procesie wymiaru kary łącznej dyrektyw prewencyjnych (indywidualno-prewencyjnej oraz generalno-prewencyjnej) odpowiadających w swej treści dyrektywom wyrażonym w art. 53 § 1 k.k. Biorąc pod uwagę, że za sprawą art. 85a k.k. dyrektywy prewencyjne znajdują „wprost” zastosowanie w procesie wymiaru kary łącznej, jak też i to, że dyrektywy te są wykorzystywane na etapie wymiaru kar jednostkowych, Sąd uznaje, że dyrektywy te powinny być odnoszone do wszystkich przestępstw, stanowiących podstawę wymiaru kary łącznej, w formule globalnej, całościowej. Kara łączna zachowuje wszak na gruncie obowiązujących przepisów charakter instytucji podsumowującej działalność przestępczą sprawcy obejmującej całościową ocenę jego zachowań w postaci jednej kary łącznej. Przy orzekaniu kary łącznej znajdują zastosowanie wszystkie dyrektywy określone w art. 53 § 1 k.k., w tym także limitująca

wymiar kary dyrektywa stopnia zawinienia, jak też, pełniąc także funkcję o charakterze limitującym jej górną granicę, dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości czynu, współdeterminujące, tym samym też współwyznaczające rozmiar indywidualnych i generalno-pozytywnych potrzeb prewencyjnych. Potrzeba dokonania globalnej oceny wszystkich zbiegających się przestępstw pozwala na ustalenie czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości czy też za zastosowaniem zasady absorpcji. Kara łączna będąca karą za całokształt przestępczej działalności nie może przestać być karą sprawiedliwą. Należy zauważyć przy tym, że art. 86 § 1 k.k. nie wyklucza możliwości wymiaru kary łącznej według zasad kumulacji, nie istnieje też żadne ustawowe wymaganie orzekania kary łącznej w sposób korzystny dla skazanego (wyrok SN z 21 sierpnia 2007 r., II KK 96/07, OSNKW 2008, nr 1, poz. 6.). Stwierdzić przy tym trzeba, że zasadę absorpcji (nakazującą ukształtować karę łączną na poziomie zbliżonym do wysokości najwyższej spośród kar jednostkowych, która to kara pochłaniałaby

pozostałe kary jednostkowe) stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo. Skoro bowiem w przypadku szczególnej postaci realnego zbiegu przestępstw (wskazanej w art. 91 § 1 k.k.) podstawową dyrektywą szczególną wymiaru kary jest dyrektywa asperacji, to nie ma powodów, by właśnie tej dyrektywy nie uznać za priorytetową (zasadniczą) w przypadku wymiaru kary łącznej za realny zbieg przestępstw. Trudno nie zauważyć przy tym, że obowiązująca regulacja kary łącznej (głównie wskutek nowelizacji z 2015 r.) w porównaniu do pierwotnie obowiązującej koncepcji kary łącznej, zachowuje status instytucji redukcyjnej na płaszczyźnie liczby kar (zastępowanie wielości kar orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa jedną karą łączną), w dużo mniejszym zaś już stopniu na płaszczyźnie dolegliwości kary.

Poza wskazanymi dyrektywami prewencyjnymi – mającymi przy wymiarze kary łącznej jednoznacznie priorytetowy status (art. 85a k.k.) – uzupełniającymi przesłankami, ocenianymi jednakowoż w perspektywie wyżej wskazanych dyrektyw prewencyjnych wymiaru

kary, są tzw. szczególne dyrektywy wymiaru kary orzekanej w wyroku łącznym na podstawie prawomocnie wymierzonych za zbiegające się przestępstwa kar jednostkowych. Wymaga to więc uwzględnienia związku podmiotowo-przedmiotowego zachodzącego między poszczególnymi przestępstwami, wyznaczonego przede wszystkim przez podobieństwo (jednorodność) rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, zawartość czasowo-miejscową popełnienia każdego z nich, wskazujących na paralełę z przypadkami pomijalnego zbiegu przestępstw, czynu ciągłego lub konstrukcji ciągu przestępstw. Nie może ująć jednak uwadze, że nawet bliski podmiotowy i przedmiotowy związek między przestępstwami nie jest na tyle istotną przesłanką wymiaru kary łącznej, by ograniczało to, bądź też eliminowało którąkolwiek z dyrektyw wymiaru kary (wyrok SN składu siedmiu sędziów z 6 lipca 1976 r., VI KRN 144/76, OSNPG 1976, z. 10, poz. 83).

Uwzględniając, że popełnienie przez K. K. przestępstw podobnych, w bliskich odstępach czasu, uzasadnia znaczną

absorpcję w wymiarze kary łącznej, chociaż już dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych, bez zawartości miejscowej ich popełnienia, przy współdziałaniu w ich popełnieniu z różnymi osobami, uzasadnia odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji z uwagi na niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowo-podmiotowego (por. wyrok SA w Krakowie z 19 stycznia 2005 r. II AKa 274/04, KZS 2005, z. 1, poz. 14), ale też uwzględniając swoistą racjonalność wymierzania kary łącznej – nie tyle przecież służącej ograniczeniu odpowiedzialności karnej czy też premiowaniu popełniana szeregu przestępstw, ile służącej rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów popełnianych przez skazanego – zasadnym było wymierzenie kary łącznej w wymiarze 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznaje, że tak wymierzona kara łączna pozbawienia wolności uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze.

W przypadku łączenia kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej (w sprawie o sygn. II K 151/18) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz kar pozbawienia wolności (w sprawach o sygn. akt II K 37/18 Sądu Rejonowego w Mrągowie i III K 125/18 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie), Sąd był zobowiązany – na etapie wyznaczania kary łącznej, przy presumpcji wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania – „przeliczyć” okres stanowiącej podstawę wymiaru kary łącznej kary 1 roku pozbawienia wolności z elementem probacyjnym w ten sposób, że miesiąc tej kary równa się 15 dniom pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 89 § 1b k.k.).

Podstawę wymiaru kary łącznej grzywny stanowiły, podlegające łączeniu, będące karami jednorodnymi, kary grzywny jako kary kumulatywne orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mrągowie (w sprawie sygn. akt II K 37/18) oraz Sądu Rejonowego w Szczytnie (w sprawie II K 151/15). Wymiar

kary łącznej grzywny, orzeczonej zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 86 § 1 k.k., stanowił podsumowanie działalności przestępczej K. K., dopuszczającego się przestępstw kierunkowych, ustawowym znamieniem których był cel przywłaszczenia dający się w przedmiotowych czynach sprowadzić do celu osiągnięcia korzyści majątkowej, który to negatywny cel na ocenę podejmowanego przez sprawcę zachowania nie jest kwestionowany (por. J. Giezek, Okoliczności wpływające na wymiar kary a modyfikujące znamiona czynu zabronionego, w: Zagadnienia teorii i nauczania prawa karnego. Kara łączna. Księga Jubileuszowa Profesor Marii Szewczyk, red. nauk. W. Górski, P. Kardas, T. Sroka, W. Wróbel, Warszawa 2013, s. 149 i n.). Określając tedy wymiar kary łącznej grzywny przez wskazanie liczby stawek dziennych grzywny, Sąd kierował się dyrektywą sprawiedliwościową, uwzględniającą proporcjonalność kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów a także biorąc pod uwagę cele kary w zakresie prewencji indywidualnej oraz prewencji generalnej, przy uwzględnieniu czynnika prognostycznego

związanego z motywacją towarzyszącą popełnieniu wszystkich przypisanych skazanemu przestępstw w wyrokach podlegających łączeniu. W szczególności chodziło o to, by właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę, uzmysławiając mu nieopłacalność popełniania przestępstw z chęci zysku ale także chroniła w odpowiednim stopniu społeczeństwo przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przez niego czynu zabronionego.

Sąd, określając na nowo wysokość stawki dziennej kary łącznej grzywny – zgodnie z art. 86 § 2 k.k. – kierował się oceną sytuacji majątkowej sprawcy na moment wyrokowania, przy czym ustalając możliwości zarobkowe i dochodowe skazanego rozpatrywał je w perspektywie czasowej związanej z odbywaniem przez skazanego kary pozbawienia wolności, mając przy tym na uwadze, wynikający z art. 86 § 2 k.k., zakaz pogarszania sytuacji skazanego w wyroku łącznym jak też i dolną granicę stawki dziennej określanej podczas łączenia kar wyrokiem łącznym. Wysokość stawki dziennej nie przekraczała ustalonej poprzednio i określona

został w minimalnej wysokości na kwotę 10 zł.	
1.Wymiar Środka karnego	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego	
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym	
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III IV	<p>Ad. III Zgodnie z art. 576 § 1 k.k., w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym, wyroki pozostawiono do oddzielnego wykonania;</p> <p>Ad. IV Na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 37/18 Sądu Rejonowego w Mrągowie od dnia 9 września 2019 r., okres rzeczywistego</p>

	<p>pozbawienia wolności w sprawie o sygn. II K 37/18 od dnia 13 września 2017 r. godz. 13:45 do dnia 15 września 2017 r. godz. 00:00 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 125/18 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie od 7 grudnia 2017 roku godz. 13:05 do 20 kwietnia 2018 roku godz. 13:15.</p>	
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Zwolnienie skazanego od kosztów sądowych uzasadnione jest faktem odbywania kary pozbawienia wolności przez skazanego. W tej sytuacji poniesienie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe	
1.PODPIS		